

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy bulwarowi w obrębie Plac Grunwaldzki

„Wrocław, miasto spotkań”, nazwane tak przez św. Jana Pawła II, w 2016 roku miało możliwość być Europejską Stolicą Kultury. Stolica Dolnego Śląska przez wiele wieków ugruntowała swoją tożsamość na otwarciu i tolerancji dla różnorodności kulturowej i religijnej.

W 2019 roku Wrocław po raz trzeci będzie miał przyjemność być gospodarzem Światowej Wspólnoty Ekumenicznej „Teze”. Właśnie ta Wspólnota skupia młodzież z całego świata, różnych kultur i religii, w dialogu wzajemnego poszanowania i w duchu wzajemnej miłości.

Władze miasta uhonorowały współczesnych apostołów humanizmu, św. Jana Pawła II i św. Matkę Teresę z Kalkuty, nazwaniem placu i bulwaru w naszym mieście. W tak ważnym roku dla ekumenizmu naszego miasta, do tych postaci powinien dołączyć brat Roger, założyciel Światowej Wspólnoty Ekumenicznej „Teze, który został zamordowany w 2005 roku podczas spotkania wspólnotowego.

Brat Roger urodził się jako dziewiąte dziecko Charlesa i Amélie z domu Marsauche. Miał starszego brata i siedem sióstr. Oboje rodzice byli wyznania ewangelicko-reformowanego. W latach 1936-1940 studiował teologię w Lozannie i w Strasburgu. W 1939 został prezesem Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Studentów w Lozannie. Z jego inicjatywy powstała tzw. Wielka Wspólnota, w ramach której organizowano rekolekcje oraz dyskusje teologiczne. Po klęsce Francji zdecydował się wyjechać do tego kraju, aby pomagać ofiarom wojny. W sierpniu 1940 roku zamieszkał w wiosce Taizé we francuskiej Burgundii, leżącej o kilka kilometrów od linii demarkacyjnej dzielącej Francję. W zakupionym domu udzielał schronienia uchodźcom politycznym i Żydom, którym groziła śmierć z rąk hitlerowców. Współpracował z księżmi i pastorami zaangażowanym w ruch oporu. Poznał w tym czasie pioniera francuskiego ekumenizmu ks. Paula Couturiera. W 1941 przygotował pierwszą broszurę, w której starał się naszkicować ideał życia wspólnego, zatytułowaną *Communaute de Cluny - Notes explicatives (Uwagi wyjaśniające)*. W listopadzie 1942 zagrożony aresztowaniem pozostał w Genewie. Jesienią 1944 przyjechał ponownie razem z towarzyszami do Taizé. Włączył się w pomoc jeńcom niemieckim przebywającym w pobliskich obozach. Z pomocą siostry Genevieve przysparzał razem z przyjaciółmi grupę sierot wojennych. Od 1948 uzyskał zgodę na korzystanie z katolickiego, opuszczonego kościółka romańskiego w Taizé. W Niedzielę Wielkanocną 1949 złożył razem z sześcioma braćmi śluby wieczyste, które dotyczyły celibatu, wspólnoty posiadanych dóbr oraz uznania posługi przeora. Równocześnie został pierwszym przeorem Wspólnoty. Brat Roger nie miał ambicji formułowania spójnego programu teologicznego lub duszpasterskiego. Unikał też rozważań teoretycznych. Niewątpliwie jednak w centrum jego życia znajdowała się kwestia odnowy życia chrześcijańskiego oraz dążenie do jedności chrześcijan. Mocno podkreślał wagę modlitwy, zdając sobie równocześnie sprawę z wyzwań współczesnego świata, w szczególności sekularyzmu i postępującego zubożenia ekonomicznego i duchowego. Podjęcie tych wyzwań uważał za oczywiste zadanie chrześcijan. Unikał formułowania nakazów i zakazów, starając się stworzyć przestrzeń przyjeżdżającym do Taizé dla poszukiwań w wolności. Charakterystyczne dla jego języka były takie słowa jak "prostota", "zaufanie", "życie w Komunii", "solidarność". W poszukiwaniach ekumenicznych starał się wskazywać na wspólne elementy wiary różnych wyznań chrześcijańskich, pozwalające na wspólną modlitwę oraz możliwość współpracy ekumenicznej w życiu społecznym. Chociaż pozostał protestantem (ewangelikiem reformowanym), akcentował istotność posługi papieża jako "powszechnego pasterza jedności".